

[Finansministeren]

Selv om emnerne i vidt omfang er de samme, er der dog en betydelig forskel på størrelsen af besparelserne. I år foreslår de konservative at spare 11 mia kr. mod 5,5 mia kr. sidste år. Det har ikke været let for de konservative at nå disse besparelser. Det er selvfølgelig min udlægning, men det må jeg tro, eftersom knap 9 mia kr. er opført på en budgetreguleringskonto på finansministeriets område, og herudover har det været nødvendigt at foreslå budgetreguleringskonti på både undervisnings- og kulturministeriets område.

Selv om jeg har læst bemærkningerne også til budgetreguleringskontiene, må jeg sige, at der i høj grad er tale om ukonkretiserede, men også urealistiske besparelser.

Jeg noterede mig selvfølgelig hr. Palle Simonsens betragtninger om budgetreguleringskontobegrebet og argumentationen med, at regeringen jo også benyttede en sådan. Jeg synes nok, det var forholdsvis let for hr. Palle Simonsen næsten at få sat lighedstegn mellem en budgetreguleringskonto på 388 mill. kr. og så de konservatives på 8,8 mia kr. Jeg røber vel ingen hemmelighed ved at sige, at det er noget lettere for os at finde udmøntning af 388 mill. kr. end af en konto på 8,8 mia kr.

Jeg kan helt bekræfte de synspunkter, som fru Mimi Jakobsen gav udtryk for tidligere, at det er vores klare sigte at udmønte denne besparelseskonto i konkrete besparelsesforslag. Det er ikke muligt at imødekomme det ønske, som hr. Palle Simonsen, og jeg tror også andre rejste, om at få en specifikation i dag, men jeg kan give det tilsagn, at folkettinget nok skal blive orienteret om den udmøntning, der vil finde sted. Jeg havde selvfølgelig som finansminister hellere set et lavere tal, men den opgave, vi står tilbage med med 388 mill. kr., er jo væsentlig mindre end den, vi ved nogle tidligere lejligheder har stået med ved et finanslovsforslags vedtagelse.

Hr. Palle Simonsen sagde, at beskæftigelsesplanen indeholdt, jeg tror, udtrykket var en lang række tilfældige projekter. Jeg forstod, at det stort set gjaldt alt, hvad der lå uden for den direkte erhvervsfremme og skattelettelserne.

Jeg vil godt bede hr. Palle Simonsen om endnu en gang at kigge på, hvad det egentlig er, der er indbudgetteret i kraft af beskæftigelsesplanen. Det er jo altså en væsentlig tilførsel af midler til de erhvervsrettede ud-

dannelser, som er så vigtige for, at vi kan løse den hovedopgave, der består i, at erhvervslivet har den nødvendige arbejdskraft, veluddannet til at sikre en fremtidig produktion.

Jeg minder også om, at der er væsentlige bidrag til energipolitiske foranstaltninger, og med den udvikling, vi oplever her, og forstærket af den seneste beslutning blandt OPEC-landene, tror jeg, vi har brug for at udvikle al den energibesparelse, det overhovedet er gørligt i Danmark; jeg tror, det spiller en afgørende rolle for mulighederne for at løse vores ubalanceproblemer. Derfor kan jeg ikke tilslutte mig – ja, jeg kan klart afvise – den karakteristisk, hr. Palle Simonsen gav af indholdet af beskæftigelsesplanen.

Jeg skal ikke gøre mange yderligere bemærkninger til det konservative folkepartis spareforslag. Vi mener, der er en mangel på balance i de forslag, som er stillet, vi mener, der er en socialt skæv fordeling i venstres samlede forslag – eller det konservative folkepartis samlede forslag; og selv om jeg lod denne fortalelse stå og tog venstre med, så har vi samme synspunkt også for så vidt angår venstres.

Socialistisk folkeparti har jo stillet et betydeligt antal ændringsforslag. Mange af dem afspejler partiets stillingtagen til EF og NATO, og dem finder jeg ikke nogen anledning til at kommentere. Hovedparten af de øvrige forslag indebærer ganske betydelige merudgifter, og jeg vil ganske enkelt karakterisere dem som urealistiske, også fordi der jo ikke samtidig anvises kompenserende besparelser, der er realiteter bag.

Regeringen kan heller ikke støtte retsforbundets ændringsforslag. Forslagene afspejler først og fremmest partiets holdning til EF-medlemskabet, og de øvrige forslag er i vid udstrækning i strid med regeringens erhvervs-, uddannelses- og boligpolitik.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning til hr. Flygaard, der berørte spørgsmålet om Danmarks udgifter vedrørende Grønland, at det jo er en klar linje, at det grønlandske hjemmestyre efterhånden skal overtage en stadig stigende del af opgaverne. Men det skal ske i et samarbejde og efter aftale med det grønlandske hjemmestyre, og derfor må den hastighed, dette skal ske med, være afhængig af de ønsker, som det grønlandske hjemmestyre har. Derfor er der ingen baggrund for, at